

[Ole Bjørn Kraft.]

sætningsforhold til de daværende Myndigheder paa den ene eller den anden Maade og kom derefter paa ny til Danmark.

For mig kan der ikke være Tvivl om, at det, der har været Drivkraften i Henri Prien's Liv og Virksomhed i alle disse Aar, har været af politisk Karakter. Han har følt sig selv som en Mand, der kæmpede for bestemte politiske Anskuelse, det være sig demokratiske eller nationale. Maaske han saa ved Siden deraf, saaledes som der er nogen, der paastaar, hvad ikke har kunnet modbevises, ogsaa har haft andre Interesser, og maaske han er en Fantast. Jeg tror, man maa skildre ham nærmest som værende en Fantast, men en Fantast med en meget betydelig Begavelse og en Mand, som, naar han beskæftiger sig med den ene eller den anden Sag, er opfyldt med en overordentlig glødende Interesse. Det, der har været Drivkraften i hans Tilværelse, har derfor været de politiske Synspunkter, og det er jo ogsaa, naar det kommer til Stykket, det, som har ført ham ud i et Modsætningsforhold til de danske Myndigheder, for Justitsministeren vilde jo aldrig have tænkt paa at udvise Henri Prien, hvis det var andre Ting, det drejede sig om; hvis det ikke var, fordi han drev en politisk Virksomhed her i Landet i Forbindelse med sin tidligere Virksomhed, vilde der aldrig være Tale om paa det nuværende Tidspunkt at udvise Henri Prien.

Se, hvis vi nu bringer hans Stilling som politisk Flygtning i Forbindelse med Spørgsmaalet om Asylretten, maa det for det første siges, at der ikke mig bekendt — Justitsministeren har ikke oplyst det heller under denne Debat — foreligger noget Krav om at faa Henri Prien udleveret; hverken fra den engelske Bessættelsesmagt eller fra den tyske Landsdelsregering i Slesvig-Holsten eller fra nogen anden Landsdelsregering er der blevet stillet Krav om, at Prien skulde føres tilbage til Tyskland. Med andre Ord, det, som er Asylrettens Indhold i dette Tilfælde, at den danske Stat har Ret til at nægte et Krav fra en anden Stat om at faa en Statsborger tilbage, fordi den danske Stat betragter ham som politisk Flygtning, træder i Virkeligheden slet ikke ind i dette Forhold, fordi der ikke foreligger et saadant Krav. Men alligevel finder der en Udvisning Sted af Henri Prien, og her er det, man maa spørge om Motivet.

Her har den højtærede Justitsminister paa forskellig Maade forklaret, at man fandt, at han havde overtraadt de naturlige Regler, som maatte gælde for alle politiske Flygtninge. Det er ganske klart, at poli-

tiske Flygtninge, der faar Opholdstilladelse eller maaske endogsaa Arbejdstilladelse her i Landet, naturligvis maa være tilbageholdende i deres politiske Virksomhed, at en Forudsætning maa være, at de ikke bringer det paagældende Land i nogen Vanskelighed gennem deres Virksomhed. Det tror jeg, vi er enige om. Jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen, der ogsaa var inde paa dette, og det kan jeg i Princippet ganske tiltræde.

Men jeg vil dog gerne herudover i Prien-Sagen sige et Par Ord. Jeg vil gerne spørge, om han har bragt os i nogen Vanskelighed. At han kan have irriteret Regeringen, kan jeg sandelig godt forstaa. At han kan have været lidt besværlig for den ene eller den anden politiske Anskuelse her i Landet, at han var en Mand, som man hele Tiden maatte holde Øje med for at følge, hvad han foretog sig, er vel rigtigt nok. Men har hans Handlinger medført, at den danske Regering som saadan har haft nogen Vanskelighed? Maaske har der været nogle Henvendelser fra Englænderne, der dog ikke har krævet ham udleveret, efter hvad den højtærede Justitsminister har sagt. Ministeren anstillede nogle Betragtninger om, at man var generet af Prien's Virksomhed men han har ikke paa nogen Maade foretaget sig noget, saa man kunde sige, at nogen vital dansk Interesse er blevet generet af det.

Dertil kommer yderligere, og det er egentlig dér, jeg synes, den højtærede Justitsministers Beslutning er begyndt at blive lidt tvivlsom, at Henri Prien havde opgivet den Virksomhed, som man fra forskellig Side kritiserede, at han havde for. Der kan jo ikke være Tvivl om, at den sydslesvigske Pressetjeneste paa mange Maader satte Sindene i Bevægelse Nord og Syd for Grænsen. Det kan heller ikke bestrides, og jeg vil ikke forsvare, at Prien ved mange Lejligheder har brugt et Sprog, som maatte være saarende, fordi han var det voldsomme Temperament, som han var. Han var paa mange Maader en farlig Mand at slippe løs paa et Stykke Papir med en Pen i Haanden; derom kan der ikke være Tvivl. Paa den anden Side var han en skarp Begavelse og en fremragende Polemiker. Men denne Virksomhed havde han opgivet. Han havde opgivet Sydslesvigsk Pressetjeneste. Han havde trukket sig tydeligt tilbage fra hele denne Gerning og havde nu udtrykkelig tilkendegivet over for Offentligheden, at han for Fremtiden vilde søge at leve som Forfatter ved at skrive Bøger om Problemer som „Hvad er Demokrati?“ og „Er dette Demokrati?“, o. s. v. Derfor